

1. Extreme complexity of Einstein's equations

In November 1915, Albert Einstein introduced his field equations of general relativity consisting of 10 nonlinear hyperbolic PDEs

$$R_{\mu\nu} - \frac{1}{2}Rg_{\mu\nu} = \frac{8\pi G}{c^4}T_{\mu\nu}, \quad \mu, \nu = 0, 1, 2, 3,$$

for 10 components of the unknown 4×4 symmetric metric tensor $g_{\mu\nu}$ of one timelike coordinate x^0 and three generally curvilinear space coordinates x^1, x^2, x^3 , i.e., $g_{\mu\nu} = g_{\mu\nu}(x^0, x^1, x^2, x^3)$ (the dependence of all functions on these coordinates will usually be not indicated), where

$$R_{\mu\nu} = \sum_{\kappa=0}^3 R^{\kappa}{}_{\mu\kappa\nu}, \quad R = \sum_{\mu,\nu=0}^3 g^{\mu\nu}R_{\mu\nu}$$

are the 4×4 symmetric *Ricci tensor* and *Ricci scalar*, respectively,

$$R^{\kappa}{}_{\mu\nu\sigma} = \frac{\partial\Gamma^{\kappa}{}_{\mu\nu}}{\partial x^{\sigma}} - \frac{\partial\Gamma^{\kappa}{}_{\mu\sigma}}{\partial x^{\nu}} + \sum_{\lambda=0}^3 \Gamma^{\lambda}{}_{\mu\nu}\Gamma^{\kappa}{}_{\lambda\sigma} - \sum_{\lambda=0}^3 \Gamma^{\lambda}{}_{\mu\sigma}\Gamma^{\kappa}{}_{\lambda\nu}$$

is the *Riemann curvature tensor* that has 20 independent components from $4^4 = 256$ components due to several symmetries.

On computational complexity of Einstein's equations

5:18 / 59:52

1. Extreme complexity of Einstein's equations

First consider the case when $T_{\mu\nu} = 0$. Multiplying Einstein's equations by $g^{\mu\nu}$ and summing over all μ and ν , we get

$$0 = \sum_{\mu,\nu=0}^3 g^{\mu\nu}R_{\mu\nu} - \frac{1}{2}R \sum_{\mu,\nu=0}^3 g^{\mu\nu}g_{\mu\nu} = R - \frac{1}{2}R \sum_{\mu=0}^3 \delta^{\mu}{}_{\mu} = R - \frac{1}{2}4R.$$

Thus, $R = 0$ and Einstein's equations can be rewritten as $R_{\mu\nu} = 0$.

$$0 = R_{00} = \sum_{\kappa=0}^3 R^{\kappa}{}_{0\kappa 0} = \sum_{\kappa=0}^3 (\Gamma^{\kappa}{}_{00,\kappa} - \Gamma^{\kappa}{}_{0\kappa,0} + \sum_{\lambda=0}^3 (\Gamma^{\lambda}{}_{00}\Gamma^{\kappa}{}_{\lambda\kappa} - \Gamma^{\lambda}{}_{0\kappa}\Gamma^{\kappa}{}_{0\lambda}))$$

$$= \Gamma^{1}{}_{00,1} + \Gamma^{2}{}_{00,2} + \Gamma^{3}{}_{00,3} - \Gamma^{1}{}_{01,0} - \Gamma^{2}{}_{02,0} - \Gamma^{3}{}_{03,0}$$

$$+ \Gamma^{0}{}_{00}(\Gamma^{1}{}_{01} + \Gamma^{2}{}_{02} + \Gamma^{3}{}_{03}) + \Gamma^{1}{}_{00}(-\Gamma^{0}{}_{10} + \Gamma^{1}{}_{11} + \Gamma^{2}{}_{12} + \Gamma^{3}{}_{13})$$

$$+ \Gamma^{2}{}_{00}(-\Gamma^{0}{}_{20} + \Gamma^{1}{}_{21} + \Gamma^{2}{}_{22} + \Gamma^{3}{}_{23}) + \Gamma^{3}{}_{00}(-\Gamma^{0}{}_{30} + \Gamma^{1}{}_{31} + \Gamma^{2}{}_{32} + \Gamma^{3}{}_{33})$$

$$- 2\Gamma^{1}{}_{02}\Gamma^{2}{}_{01} - 2\Gamma^{1}{}_{03}\Gamma^{3}{}_{01} - 2\Gamma^{2}{}_{03}\Gamma^{3}{}_{02} - (\Gamma^{1}{}_{01})^2 - (\Gamma^{2}{}_{02})^2 - (\Gamma^{3}{}_{03})^2.$$

where $\Gamma^{\kappa}{}_{\mu\nu,\sigma} = \partial\Gamma^{\kappa}{}_{\mu\nu}/\partial x^{\sigma}$

On computational complexity of Einstein's equations

9:24 / 59:52

1. Extreme complexity of Einstein's equations

$$\begin{aligned}
 0 = 4R_{00} = & 2[g_{11}^{10}g_{00,0} + g_{11}^{11}(2g_{01,0} - g_{00,1}) + g_{11}^{12}(2g_{02,0} - g_{00,2}) + g_{11}^{13}(2g_{03,0} - g_{00,3}) \\
 & + g^{10}g_{00,01} + g^{11}(2g_{01,01} - g_{00,11}) + g^{12}(2g_{02,01} - g_{00,21}) + g^{13}(2g_{03,01} - g_{00,31}) \\
 & + g_{12}^{20}g_{00,0} + g_{12}^{21}(2g_{01,0} - g_{00,1}) + g_{12}^{22}(2g_{02,0} - g_{00,2}) + g_{12}^{23}(2g_{03,0} - g_{00,3}) \\
 & + g^{20}g_{00,02} + g^{21}(2g_{01,02} - g_{00,12}) + g^{22}(2g_{02,02} - g_{00,22}) + g^{23}(2g_{03,02} - g_{00,32}) \\
 & + g_{13}^{30}g_{00,0} + g_{13}^{31}(2g_{01,0} - g_{00,1}) + g_{13}^{32}(2g_{02,0} - g_{00,2}) + g_{13}^{33}(2g_{03,0} - g_{00,3}) \\
 & + g^{30}g_{00,03} + g^{31}(2g_{01,03} - g_{00,13}) + g^{32}(2g_{02,03} - g_{00,23}) + g^{33}(2g_{03,03} - g_{00,33}) \\
 & - g_{01}^{10}g_{00,1} - g_{01}^{11}g_{11,0} - g_{01}^{12}(g_{02,1} + g_{12,0} - g_{01,2}) - g_{01}^{13}(g_{03,1} + g_{13,0} - g_{01,3}) \\
 & - g^{10}g_{00,10} - g^{11}g_{11,00} - g^{12}(g_{02,10} + g_{12,00} - g_{01,20}) - g^{13}(g_{03,10} + g_{13,00} - g_{01,30}) \\
 & - g_{02}^{20}g_{00,2} - g_{02}^{21}(g_{01,2} + g_{21,0} - g_{02,1}) - g_{02}^{22}g_{22,0} - g_{02}^{23}(g_{03,2} + g_{23,0} - g_{02,3}) \\
 & - g^{20}g_{00,20} - g^{21}(g_{01,20} + g_{21,00} - g_{02,10}) - g^{22}g_{22,00} - g^{23}(g_{03,20} + g_{23,00} - g_{02,30}) \\
 & - g_{03}^{30}g_{00,3} - g_{03}^{31}(g_{01,3} + g_{31,0} - g_{03,1}) - g_{03}^{32}(g_{02,3} + g_{32,0} - g_{03,2}) - g_{03}^{33}g_{33,0} \\
 & - g^{30}g_{00,30} - g^{31}(g_{01,30} + g_{31,00} - g_{03,10}) - g^{32}(g_{02,30} + g_{32,00} - g_{03,20}) - g^{33}g_{33,00} \\
 & + (g^{00}g_{00,0} - g^{01}g_{00,1} - g^{02}g_{00,2} - g^{03}g_{00,3}) \times \\
 & [g^{10}(2g_{10,1} - g_{11,0}) + g^{11}g_{11,1} + g^{12}(2g_{12,1} - g_{11,2}) + g^{13}(2g_{13,1} - g_{11,3}) \\
 & + g^{20}(g_{10,2} + g_{20,1} - g_{12,0}) + g^{21}g_{11,2} + g^{22}g_{22,1} + g^{23}(g_{13,2} + g_{23,1}) \\
 & + g^{30}(g_{10,3} + g_{30,1} - g_{13,0}) + g^{31}g_{11,3} + g^{32}(g_{12,3} + g_{23,1} - g_{13,2}) + g^{33}g_{33,1}]
 \end{aligned}$$

KTH.se On computational complexity of Einstein's equations

10:38 / 59:52

1. Extreme complexity of Einstein's equations

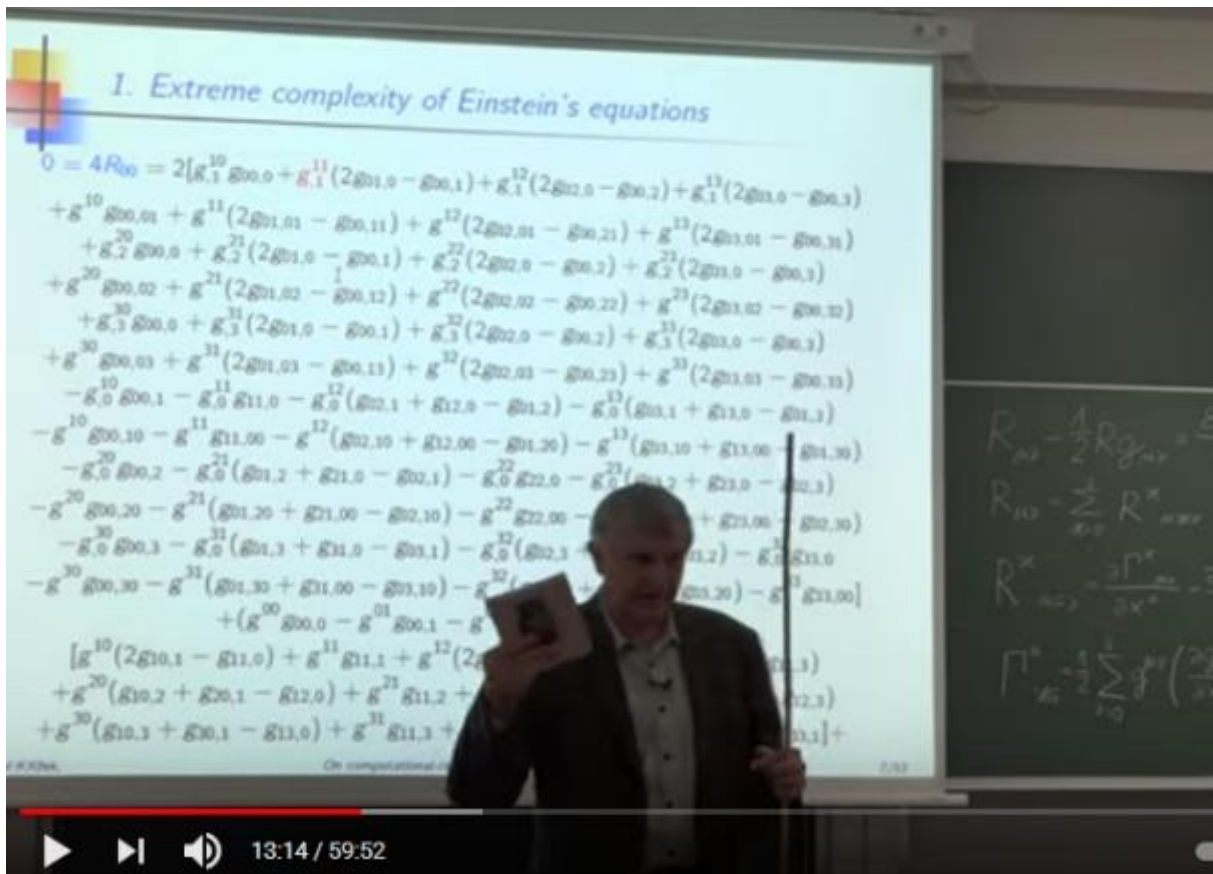
However, we have to evaluate also the first derivatives of $g^{\mu\nu}$, e.g.,

$$\begin{aligned}
 g_{11}^{11} &= \frac{\partial}{\partial x_1} \left(\frac{g_{11}^*}{\det(g_{\mu\nu})} \right) \\
 &= \left(\frac{g_{00}g_{22}g_{33} + 2g_{02}g_{03}g_{23} - g_{00}(g_{02})^2 - g_{22}(g_{03})^2 - g_{33}(g_{02})^2}{\det(g_{\mu\nu})} \right)_{,1} \\
 &= \left[(g_{00,1}g_{22}g_{33} + 2g_{02,1}g_{03}g_{23} - g_{00,1}(g_{02})^2 - g_{22,1}(g_{03})^2 - g_{33,1}(g_{02})^2 \right. \\
 & + g_{00}g_{22,1}g_{33} + 2g_{02}g_{03,1}g_{23} + g_{00}g_{22}g_{33,1} - 2g_{02}g_{03}g_{23,1} - 2g_{00}g_{23,1} \\
 & - 2g_{22}g_{03,1} - 2g_{33}g_{02,1}) \times \det(g_{\mu\nu}) - (g_{00}g_{22}g_{33} + 2g_{02}g_{03}g_{23} \\
 & - g_{22}(g_{03})^2 - g_{33}(g_{02})^2) \times \sum_{\pi \in S_3} (-1)^{\text{sgn } \pi} (g_{0\pi_1,1}g_{1\pi_2,2}g_{2\pi_3,3} + g_{0\pi_1,2}g_{1\pi_2,3}g_{2\pi_3,1} \\
 & + g_{0\pi_1,3}g_{1\pi_2,1}g_{2\pi_3,2} + g_{0\pi_1,1}g_{1\pi_2,2}g_{2\pi_3,3} + g_{0\pi_1,2}g_{1\pi_2,3}g_{2\pi_3,1} + g_{0\pi_1,3}g_{1\pi_2,1}g_{2\pi_3,2}) \left. \right] / (\det(g_{\mu\nu}))^2
 \end{aligned}$$

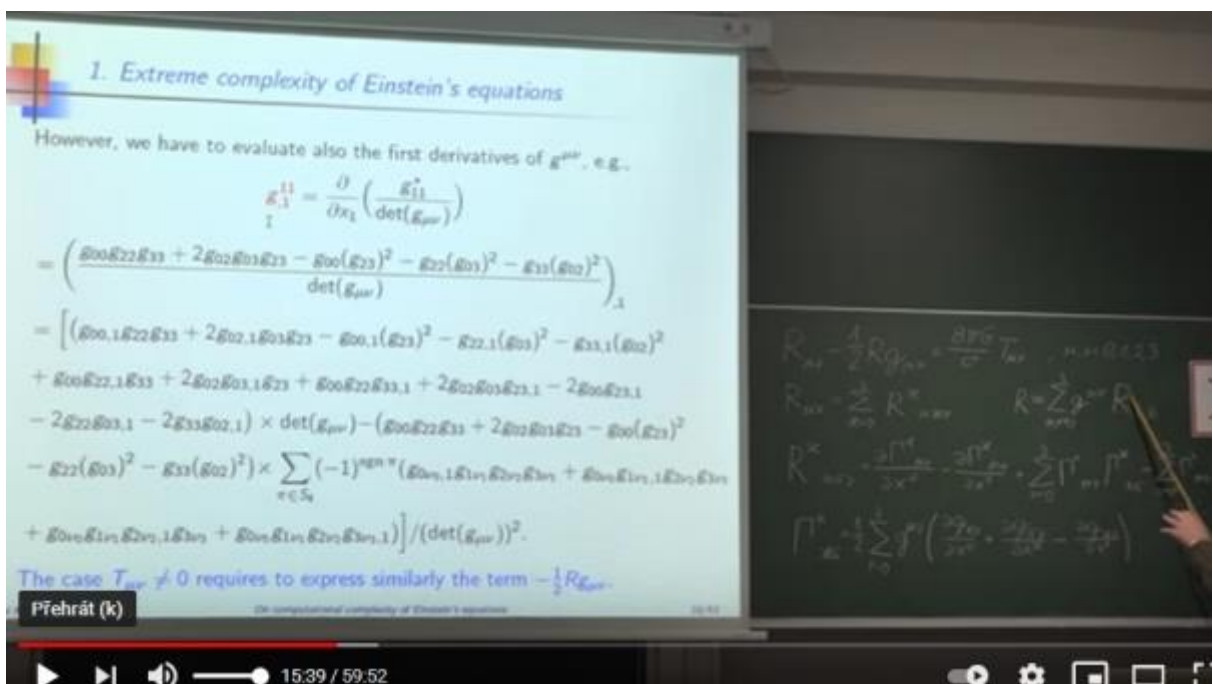
The case $T_{\mu\nu} \neq 0$ requires to express similarly the terms

KTH.se On computational complexity of Einstein's equations

12:29 / 59:52

Kompletní Einsteinovo řešení OTR se vejde na 100 stran do jedné komponenty a těch komponent je deset, čili knížka o 1000 stranách. Tak to řešení, myslím, v reálné praxi nikdo nikdy nepoužil na konkrétní bádání, konkrétní „relativistické situace“...uplatňuje se metoda konečných diferencí, lineární kombinace funkčních hodnot ..., ve čtyřrozměrném prostoru jsme a tak tu umíme n na 4 uzlových bodů...prvních derivací 40, druhých derivací je 100, obrovský systém parciálních derivací

1. Extreme complexity of Einstein's equations

For the simplest application of the FDM one has to establish a four-dimensional uniform space-time mesh, e.g., with N^4 mesh points $(x_i^0, x_j^1, x_k^2, x_l^3)$ for $i, j, k, l = 1, 2, \dots, N$. Then the 10 functions $g_{\mu\nu}(x^0, x^1, x^2, x^3)$, their $40 = 10 \times 4$ first derivatives and about $100 = 10 \times (1 + 2 + 3 + 4)$ second derivatives have to be replaced by finite differences at all mesh points. E.g., the following second derivative is approximated by the standard central difference as

$$g_{00,11}(x_i^0, x_j^1, x_k^2, x_l^3) \approx \frac{g_{00}(x_i^0, x_j^1 + h, x_k^2, x_l^3) - 2g_{00}(x_i^0, x_j^1, x_k^2, x_l^3) + g_{00}(x_i^0, x_j^1 - h, x_k^2, x_l^3)}{h^2}$$

where $h = N^{-1}$ is the discretization parameter. The above described huge system of nonlinear partial differential equations would be then replaced by N^4 times larger system of nonlinear algebraic equations for approximate values of the metric tensor at all mesh points. For instance, if $N \approx 100$ then we have to solve approximately $10 \times 100^4 = 10^9$ of extremely complicated nonlinear equations.

Michal Krížek On computational complexity of Einstein's equations 11/52

1. Extreme complexity of Einstein's equations

For the simplest application of the FDM one has to establish a four-dimensional uniform space-time mesh, e.g., with N^4 mesh points $(x_i^0, x_j^1, x_k^2, x_l^3)$ for $i, j, k, l = 1, 2, \dots, N$. Then the 10 functions $g_{\mu\nu}(x^0, x^1, x^2, x^3)$, their $40 = 10 \times 4$ first derivatives and about $100 = 10 \times (1 + 2 + 3 + 4)$ second derivatives have to be replaced by finite differences at all mesh points. E.g., the following second derivative is approximated by the standard central difference as

$$g_{00,11}(x_i^0, x_j^1, x_k^2, x_l^3) \approx \frac{g_{00}(x_i^0, x_j^1 + h, x_k^2, x_l^3) - 2g_{00}(x_i^0, x_j^1, x_k^2, x_l^3) + g_{00}(x_i^0, x_j^1 - h, x_k^2, x_l^3)}{h^2}$$

where $h = N^{-1}$ is the discretization parameter. The above described huge system of nonlinear partial differential equations would be then replaced by N^4 times larger system of nonlinear algebraic equations for approximate values of the metric tensor at all mesh points. For instance, if $N \approx 100$ then we have to solve approximately $10 \times 100^4 = 10^9$ of extremely complicated nonlinear equations.

Michal Krížek On computational complexity of Einstein's equations 11/52

Přehrát (k)

19:49 / 59:52

Jeden bilion komplikovaných lineárních rovnic, řekl Krížek v čase 19:49-20:06; narovnal bych sto sborníků této (ležící na stole) knížky, řekl 20:50h, a to by byla knížka tlustá od země až k družici ... a to by byla soustava algebraických rovnic...
 ...21:20h nepředstavitelná složitost rovnic nám zabraňuje posoudit, říká Krížek, jestli popisují dobře Einsteinovy rovnice realitu nebo ne. Současnými prostředky je to netestovatelné 21:34h

1. Extreme complexity of Einstein's equations

Physical reality $\xleftrightarrow{e_0}$ Mathematical model $\xleftrightarrow{e_1}$ Discrete model $\xleftrightarrow{e_2}$ Numerical results

General computational scheme

- e_0 — modeling error
- e_1 — discretization error
- e_2 — rounding and iteration errors
- $e_3 = e_0 + e_1 + e_2$ — total error

Objective facts for the n -body problem are:
 Newton: e_1, e_2, e_3 are very small for short time intervals, i.e.,
 $|e_0| \leq |e_1| + |e_2| + |e_3|$

24:52

Řešení se provádí pomocí zaokrouhlovacích chyb. e_3 je celková chyba $e_3 = e_0 + e_1 + e_2$, což je tzv. čtyřúhelníková nerovnost...; analytický řešení OTR není známo, ale numerický řešení přes derivace se používá a tak se dostáváme k realitě.

1. Extreme complexity of Einstein's equations

Physical reality $\xleftrightarrow{e_0}$ Mathematical model $\xleftrightarrow{e_1}$ Discrete model $\xleftrightarrow{e_2}$ Numerical results

General computational scheme

- e_0 — modeling error
- e_1 — discretization error
- e_2 — rounding and iteration errors
- $e_3 = e_0 + e_1 + e_2$ — total error

Objective facts for the n -body problem are:
 Newton: e_1, e_2, e_3 are very small for short time intervals, i.e.,
 $|e_0| \leq |e_1| + |e_2| + |e_3|$
 Einstein: $e_0 = ???, e_1 = ???, e_2 = ???$.

Remark. The well-known relativistic tests: bending of light, Mercury's perihelion shift, gravitational redshift, detection of GW, etc., do not prove that Einstein's equations describe reality well!!!

25:12 / 59:52

a Einsteinovy rovnice ?,... no ani nááhodou, nespočtete vůbec nic, řekl Křížek v 25:14h
 Nejjednodušší řešení Einsteinových rovnic je Schwarzschildových řešení 25:33h →

2. Nondifferentiability of the composite Schwarzschild metric

Einstein himself did not believe that somebody will ever find a solution of his field equations. However, already on December 22, 1915, Karl Schwarzschild wrote to Albert Einstein that he has found a solution (at present called the *exterior Schwarzschild metric*)

$$g_{\mu\nu} = \text{diag}\left(-\frac{r-S}{r}, \frac{r}{r-S}, r^2 \sin^2 \theta, r^2\right),$$

$g_{\mu\nu} = 0$ for $\mu \neq \nu$, where (r, φ, θ) are the standard spherical coordinates, $r > S$, $\varphi \in [0, 2\pi)$, $\theta \in [0, \pi]$, the coordinates x^μ fulfill

$$x^0 = ct, \quad x^1 = r \sin \theta \cos \varphi, \quad x^2 = r \sin \theta \sin \varphi, \quad x^3 = r \cos \theta,$$

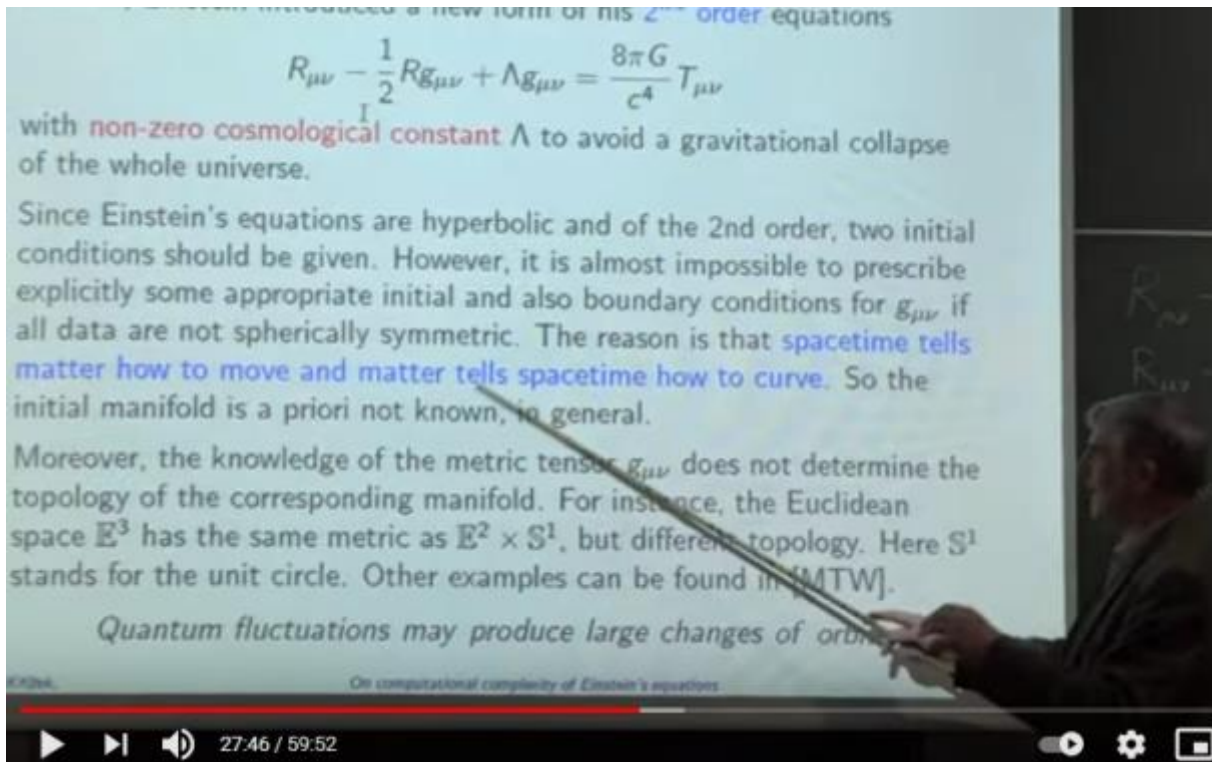
t is a time coordinate, and S is given below. Schwarzschild assumed the gravitational field 1) is static, 2) spherically symmetric, 3) the spacetime is empty, and 4) the spacetime is asymptotically flat. For a fixed nonrotating ball in vacuum with mass $M > 0$ and with a spherically symmetric mass distribution we set

$$S = \frac{2MG}{c^2} \quad (\text{Schwarzschild gravitation radius})$$

25:33 / 59:52

..a ještě jednodušší je Minkowského metrika (diagonální matice) $g_{\nu\mu}$ .tenzor.., Nejjednodušší řešení Einsteinových rovnic je Minkowského metrika.

Einsteinovy rovnice jsou hyperbolický (jsou tam druhé derivace podle času) a musíte zadat dvě počáteční podmínky . Kde si je naberete ? 27:37h, no, musejí být zvoleny tak, aby *prostorčas řekl hmotě jak se má pohybovat a hmota aby řekla prostorochasu jak se má zakřivovat*

=Až vám někdo bude vykládat že Einsteinovy rovnice jsou nejlepším popisem jaký známe, tak mu řekněte ať to dokáže nebo předvede přesnou citací , když to nedoloží citací, tak jsou to jakýsi pohádky..., řekl Křížek

=Divák se tu ptá : ..takže Einsteinovy rovnice jsou vlastně nepoužitelný (?), spočítat se nedá podle nich nic 29:00 – 29:50h, Křížek souhlasí ...

=Einstein své rovnice linearizoval, tedy gravitační vlny do roviny...

Tadle rovnice (*) $R_{\mu,\nu} - 1/2Rg_{\mu,\nu} = (8\pi G/c^4) T_{\mu,\nu}$ nepopisuje gravitační vlny (...) 34:10h

=Divák se hádá s Křížkem o linearizaci nelineárních rovnic...

=Divák : proč nám tedy přišel Einstein s tak složitou rovnicí ? (1000 km dlouhá rovnice)

když se stejně nedá použít ... a Křížek 39:18h reaguje : **no to ne, ale přišel s ideou, že hmota zakřivuje prostoročas a s tím já souhlasím...**

= Křížek : Když použiješ E.rovnice na celý vesmír dostaneš Friedmanovu rovnici, singularitu velkého třesku...

=Einstein své rovnice uhlodl na základě principu ekvivalence a Machova principu...

=Astronomický tabulky předpovědí poloh planet se počítají z Newtonovské mechaniky...

=Křížek : 45:01h Nejlepší současná teorie gravitace je Newton (a rovnice Newtona, to je parabola)

=Červený gravitační posuv dneska se vůbec nebere v potaz. Gr.vlny..., na to oni používali aproximace ...gr. rudý posuv černý díry je „z“ = nekonečno ale „oni“ k výpočtům gr. vln používají za „z“ = nula, což je velký rozdíl, že (?)...

=Newton má své chyby, nezakřivuje prostor a rychlost světla není konečná ...Newtonovská mechanika má euklidovský prostor a Minkowského metrika má také euklidovský prostor...

=Křížek : zatím neexistuje ani jeden test, který by potvrdil platnost týdletý rovnice 52:26h Nemůžeme tvrdit že E.rovnice jsou nejlepší aproximací reality

=Divák : z měření Ia se došlo k tomu, že časoprostor je plochý a tak se nám ty E. rovnice jaksi „zjednoduší“ a pak tu máme ještě „lambda“, jenže lambda se té jedničce jen blíží, takže není ten časoprostor (**ve věku Vesmíru 13,8 miliardy let od Třesku**) stoprocentně plochý, ale lokálně je ; 55:30h....

=Euklidovský prostor má nekonečný objem ...; konečná rychlost světla byla postulovaná nikoliv zjištěna...

=Mezi fyzikálníma konstantama a matematickýma jsou velký rozdíly...musí tam být rozměrové konstanty (!) aby to sedělo 58:45h, a Křížek na to : „tojo, to jo“ rozměrové konstanty seděj...tydlety konstanty jsou tam čistě proto, aby to rozměrově sedělo 59:28h

.....
Nad-inteligenti a demokraté mi znemožnili svým „ban“ přístup do „jejich“ svobodného klubu „fyzika“ a tak to dávám sem. **Takže jsem si udělal pár poznámek (přepis řeči diváků a Křížka) z té přednášky Křížka <https://www.youtube.com/watch?v=y0SzkBWTYaq> a sem dám pár svých názorů →**

= ...jeden bilion komplikovaných lineárních rovnic řekl Křížek v čase 19:49-20:06 narovnal bych sto sborníků této knížky 20:50h, a to by byla knížka tlustá od země až k družici ...a to by byla soustava algebraických rovnic...

=...21:20h nepředstavitelná složitost rovnic nám zabraňuje posoudit, říká Křížek, jestli popisují dobře Einsteinovy rovnice realitu nebo ne. Současnými prostředky je to netestovatelné 21:34h

=...řešení se provádí pomocí zaokrouhlovacích chyb. e_3 je celková chyba $e_3 = e_0 + e_1 + e_2$ což je tzv. čtyřúhelníková nerovnost...analytický řešení OTR není známo, ale jen numerický řešení přes derivace se používá, a tak se dostáváme k realitě...

=... a Einsteinovy rovnice ?, no ani náhodou, nespočtete vůbec nic, říká Křížek v 25:14h Nejjednodušší řešení Einsteinových rovnic je Schwarzschildových řešení 25:33h...

=Až vám někdo bude vykládat že Einsteinovy rovnice jsou nejlepším popisem jaký známe, tak mu řekněte ať to dokáže nebo předvede přesnou citací , když to nedoloží citací, tak jsou to jakýsi pohádky...

= ...a ještě jednodušší je Minkowského metrika (diagonální matice) $g_{\nu\mu}$ tenzor Nejjednodušší řešení Einsteinových rovnic je Minkowského metrika...

=... Einsteinovy rovnice jsou hyperbolický (jsou tam druhé derivace podle času) a musíte zadat dvě počáteční podmínky . Kde si je naberete ? 27:37h, no, musejí být **zvoleny** tak, aby *prostorčas řekl hmotě jak se má pohybovat a hmota aby řekla prostorochasu jak se má zakřivovat*

=Až vám někdo bude vykládat že Einsteinovy rovnice jsou nejlepším popisem jaký známe, tak mu řekněte ať to dokáže nebo předvede přesnou citací , když to nedoloží citací, tak jsou to jakýsi pohádky..., řekl Křížek

=Divák se ptá : ..takže Einsteinovy rovnice jsou vlastně nepoužitelný (?), spočítat se nedá podle nich nic 29:00 – 29:50h, Křížek souhlasí ...

=Einstein své rovnice linearizoval, tedy gravitační vlny do roviny...

Tadle rovnice (*) $\mathbf{R}(\mathbf{m}, \mathbf{n}) - 1/2\mathbf{R}g(\mathbf{m}, \mathbf{n}) = (8\pi G/c^4) \mathbf{T}(\mathbf{m}, \mathbf{n})$ nepopisuje gravitační vlny (...) 34:10h

=divák se hádá s Křížkem o linearizaci nelineárních rovnic...

=Divák : proč nám tedy přišel Einstein s tak složitou rovnicí (1000 km dlouhá rovnice) když se stejně nedá použít ...a Křížek 39:18h reaguje : no, on ale přišel s ideou, že hmota zakřivuje prostorčas a s tím já souhlasím...

= Křížek : Když použiješ E.rovnice na celý vesmír dostaneš Friedmanovu rovnici, singularitu

velkého třesku...

=Einstein své rovnice uhodl na základě principu ekvivalence a Machova principu...

=Astronomický tabulky předpovědí poloh planet se počítají z Newtonovské mechaniky...

=Křížek : 45:01h Nejlepší současná teorie gravitace je Newton (a rovnice Newtona, to je parabola)

=Červený gravitační posuv dneska se vůbec nebere v potaz. Gr.vlny na to oni používali aproximace ...gr. rudý posuv černý díry je „z“ = nekonečno ale „oni“ k výpočtům gr. vln používají za $z = 0$, což je velký rozdíl, že (?)...

=Newton má své chyby, nezakřivuje prostor a rychlost světla není konečná ...Newtonovská mechanika má euklidovský prostor a Minkovského metrika má také euklidovský prostor...

=Křížek : zatím neexistuje ani jeden test, který by potvrdil platnost týdletý rovnice 52:26h

= Nemůžeme tvrdit že E.rovnice jsou nejlepší aproximací reality

=Divák : z měření Ia se došlo k tomu, že časoprostor je plochý a tak se nám ty E. rovnice jaksi „zjednoduší“ a pak tu máme ještě „lambda“ , jenže lambda se té jedničce jen blíží, takže není ten časoprostor stoprocentně plochý, ale lokálně je ; 55:30h....

=Euklidovský prostor má nekonečný objem ...; rychlost světla byla postulovaná nikoliv přesně naměřená...

=divák : Mezi fyzikálníma konstantama a matematickýma jsou velký rozdíly...musí tam být rozměrový konstanty (!) aby to sedělo 58:45h, a Křížek na to : „tojo, to jo“ rozměrový konstanty seděj...**tydlety konstanty jsou tam čistě proto, aby to rozměrově sedělo 59:28h...**

Diskuse na OKOUNU deddek

Jóó, to sou věci. Kdysi na Mageu a na začátku debat OKOUNA jsme se bavili snad lépe. Smyslupnějc, (než přišli grázlové s ponižováním a urážením) než tito“ Křížkovci“. - - Jen několik osobních připomínek k této přednášce : byl tu grázl, Hacker_ , který mě stále plival své nechutné urážky jak HDV je patafyzika proto a jen proto, že neumí nic spočítat...a...a jak z přednášky Křížka vidno, tak ani ta slavná OTR Einsteinova neumí nic spočítat a nic se podle ní nepočítá...jediný přínos – když se nic nepočítá – je ten, že E. přišel na to že hmota (rozložení hmoty) zakřivuje prostoročas, a naopak... , ale na to sem já přišel také, navíc jsem zpřesnil jeho filozofii: křivením čp Vesmír vyrábí-realizuje hmotu . Předložil jsem k tomu sto papírů návrhů jak stavět interakční rovnice ze „vzorečků-vlnobalíčků “ .

<http://www.hypothesis-of-universe.com/index.php?nav=e> Je tu předveden unikátní systém, kde stávající balík interakcí pomocí jazyka stovek písmenek já převedl – pretransformoval do jiné řeči dvou písmenek „x“ – délka, „t“ – čas .

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/c/c_310.jpg Nic sem nového nevymýšlel, jen jsem postavil novou zápisovou techniku, která ukazuje, že je možné postavit vesmír – hmotu jen ze dvou veličin.

A druhá poznámka : i na této „schůzi kosmologů “ 14.12.2020 KS ČAS padla zmínka o „konstantách“, jestli si toho někdo ze zdejších „vědců okounovských“ všimnul, že...že prý tu jsou (ty konstanty) proto, aby řešily rozměrovou rovnováhu, (čili je to ta „bulharská“ konstanta, která má spasit OTR rozměrově), že prý jsou tu **čistě** jen na to (ty konstanty), aby „to“ rozměrově sedělo, řekl Křížek. - - A tady se vyslovila přesně ta pravda, za kterou jsem byl pliván sedmičkou trpajzlíků, že kdyby Einstein neopisoval od Newtona „G-konstantu s rozměry“, už on mohl na to přijít, že mu nesedí R O Z M Ě R O V Ě jeho rovnice a... a přemýšlel by o HDV, tj. o dvouveličinovým vesmíru .

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/c/c_090.jpg
http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/c/c_089.jpg
http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/c/c_364.jpg
http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/c/c_375.jpg
http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/c/c_355.jpg
http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/c/c_354.jpg
http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/c/c_350.jpg
http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/c/c_343.jpg
http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/c/c_331.jpg
http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/c/c_325.jpg
http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/c/c_323.jpg
http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/c/c_308.jpg
http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/c/c_195.jpg
http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/c/c_114.jpg
http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/c/c_107.jpg
http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/c/c_097.jpg
http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/c/c_075.jpg
http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/c/c_058.jpg
http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/c/c_056.jpg
http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/c/c_055.jpg

<https://www.youtube.com/watch?v=y0SzkBWTYaq>

Diskuse na OKOUNU

deddek

Ad 01) 21:20h ..nepředstavitelná složitost rovnic nám zabraňuje posoudit, říká Křížek, jestli vůbec popisují dobře Einsteinovy rovnice realitu nebo ne. Současnými prostředky je to netestovatelné 21:34h. ... a Einsteinovy rovnice ?, no ani nááhodou, nespočtete vůbec nic, říká Křížek v 25:14h ...

Ad 02) Divák se ptá : proč nám tedy přišel Einstein s tak složitou rovnicí ? (1000 km dlouhá rovnice) když se stejně nedá použít ... a Křížek 39:18h reaguje : no, On ale přišel s ideou, že hmota zakřivuje prostoročas a s tím já souhlasím..., obhájil Křížek nespočítatelnou rovnicí Einsteinovu, časoprostor = hmota, podle které se zatím 100 let nic nepočítalo ...

Nejjednodušší řešení Einsteinových rovnic je Schwarzschildových řešení 25:33h, a Minkowského metrika, říká Křížek Hotovo..., a máme vyjasněno k čemuže máme OTR, víc se neptejte.

Ad 03) Nejzajímavější řeč, výrok byl-zazněl v samém závěru : Gravitační konstantu tu máme čistě jen na to, aby „to“ rozměrově sedělo, řekl Křížek. Přemýšlejte o tom !! to je podvod na základním principu, néé ? (podobně se vyjádřil i prof. Kulháněk ve svých skriptech na Aldebaranu)

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/c/c_311.jpg

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/c/c_096.jpg

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/c/c_107.jpg

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/c/c_199.jpg

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/c/c_308.jpg

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/c/c_331.jpg

Zdalipak tu někdo ví kdo byl první co vymyslel-vynalezl gravitační konstantu ?.., a kdo byl ten (první), co G-konstantě dal-přidělil rozměry ?, proč ? A proč na to nepřišel už Einstein, že ...citují Prof. Křížka : “ *tydlety konstanty jsou tam čistě jen proto, aby „to“ rozměrově sedělo* 59:28h...

.....

Diskuse na OKOUNU

arnost Snad zas nechci tak [moks](#)

[30.prosince 2020 9:59:07](#)

na topologii lze pohlížet kupříkladu z hlediska analýzy, nebo z hlediska algebry. To jsou často rozdílné pohledy vedoucí k jinému způsobu zacházení se zkoumaným.

Často už jen způsob znacení je jistým paradigmatem. Jak by třeba vypadala OTR bez tenzoru?

Reakce na [zimous, 30.12 2020 9:52](#) | [Vlákno](#)

.....

deddek opoziční myšlení má smysl [Kosmologie, astrofyzika, HDV](#) 12.ledna 2021 8:29:58
citace Arnošta

arnost Snad zas nechci tak moks 30.prosince 2020 9:59:07

Jak by měla vypadat OTR bez tenzoru?

Kdyby měl odpovědět prof. Křížek, tak by řekl, viz co řekl před tabulí :

OTR se v celé své „kráse“ ještě nikdy za 100 let nepoužila, je to 1000 km dlopuhá rovnice, čili je na...naho*no. Nejjednodušší řešení Einsteinových rovnic je Schwarzschildových řešení a ještě jednodušší je Minkowského metrika

Já za sebe položím jinou otázku než Arnošt : Jak by vypadala OTR bez gravitační konstanty ???? Kdo to ví ať zvedne ruku. (Já to vím !)

.....

$R_{\{\mu \nu\}} = 0 \dots R_{\mu\nu} = 0$

Na pravé straně $T_{\mu\nu}$ je tenzor energie a hybnosti. Všechny tenzory jsou zapsány v abstraktním indexovém zápisu.^[34] Porovnáním předpovědi teorie s pozorovanými výsledky pro [oběžnou dráhu planet](#) nebo rovnocenně s tím, že slabá gravitace, nízkorychlostní limit je newtonovská mechanika, konstanta úměrnosti může být stanovena jako $\kappa = 8\pi G/c^4$, kde G je [gravitační konstanta](#) a c je rychlost světla.^[35] Když nepůsobí žádná hmota, tak zmizí tenzor energie a hybnosti, a výsledkem jsou Einsteinovy rovnice pro vakuum.

$$R_{\mu\nu} = 0.$$

deddek

Na pravé straně $T_{\mu\nu}$ je tenzor energie a hybnosti. Všechny tenzory jsou zapsány v abstraktním indexovém zápisu.^[34] Porovnáním předpovědi teorie s pozorovanými výsledky pro [oběžnou dráhu planet](#) nebo rovnocenně s tím, že slabá gravitace, nízkorychlostní limit je newtonovská mechanika, konstanta úměrnosti může být stanovena jako $\kappa = 8\pi G/c^4$, kde G je [gravitační konstanta](#) a c je rychlost světla.^[35] Když nepůsobí žádná hmota, tak zmizí tenzor energie a hybnosti, a výsledkem jsou Einsteinovy rovnice pro vakuum, $R_{\mu\nu} = 0 \rightarrow$ Ricciho tenzor křivosti

Vypadala by jako vakuové řešení: $R_{\{\mu \nu\}} = 0$. I když bych se skoro vsadil, že tohle jste nemyslel ani omylem.

No dobrá, skoupý to bylo poprvé (proto sem se zeptal na Váš názor, ten googlovský sem pochopitelně věděl, ten Vás ne) a skoupý jste i podruhé. Musím říci, že jste neměl a nemáte pravdu, ne-ne, že když já v té „nóbl učesané základní rovnici“ OTR vypustím konstantu G (pro fyziky je to G-číslo+rozměr, pro mě je jen G-číslo) , tak že nezbude z ní nic, jen $R_{\{\mu \nu\}} = 0$. Omyl. Pro Vás tedy ukáži co se dá v gooogole najít, když se vypustí konstanta G a nahradí se jen číslem. Podruhý : si myslím, že ta „Vaše“ rovnice $R_{\{\mu \nu\}} = 0$., rovnice pro vakuum, nastane nikoliv když vypustím G, ale když nebude (v nějaké vybrané lokalitě) působit žádná hmota, že tím zmizí tenzor energie a hybnosti a tím dostanu „rovnici pro vakuum“ a né tak jak říkáte, že když vypustím G. Čili původní otázka byla „jak by vypadala ta „slavná“ rovnice OTR bez gravitační konstanty a s nenulovým tenzorem energie-hybnost ?! Čili jste odpověděl špatně, a to jsem nečekal ‘ani omylem’.

Už famózní a fenomenální M. Petrásek v r. 2004 vyráběl do OTR spekulace kdy napsal do své diplomové práce $G = 1 ; c = 1$ a vyráběl „modely“ Kerr-de Sitter Space-times a vyráběl tím „modely zakřivených prostoročasů“, nikoliv podle Vás ploché vakuum.

$$G_{ik} = K \cdot T_{ik}$$

$$G_{ik} \equiv R_{ik} - \frac{1}{2} g_{ik} R = \frac{8\pi G}{c^4} T_{ik} .$$

objekt popisující geometrii
prostoročasu

=

objekt popisující distribuci hmoty
a energie

Když Einstein přemýšlel nad ekvivalenci hmoty (m - kg) a energie (E - kg * m² * s⁻²) tak mu tam lítalo m² * s⁻². Tak tam "prdnul" konstantu c² a používá se to dodnes... S tou gravitační konstantou to máš stejný, prostě "gravitační síla je **přímo úměrná** - je tam nějaká konstanta a aby rovnice rozměrově seděla, tak má svoje rozměry m³ * kg⁻¹ * s⁻²

Sympatická je tu snaha, ale jen ta snaha, to co říkáš, už vůůůbec pravda není ; m.c² vůbec nemá nic s gravitací společného, respektive s tím jak „napravovat“ rozměrovou nerovnováhu v jiné rovnici , rovnici ekvivalence : F(a) = F(g) .., kam pak Einstein „prdnul“ konstantu néé c² ,ale tu „G-rozměrovku“, kterou opsal od Newtona, viz slova prof. M.Křížka, že „**Nejjednodušší řešení Einsteinových rovnic je Schwarzschildových řešení a ještě jednodušší je Minkowského metrika**“ a **kde ona supersložitá metrika OTR na 1000 km dlouhou rovnici přejde při malých gravitačních polích do Newtonské mechaniky** - a tam dodal-vsunul Newton tu G-rozměrovku a nikdo ne nepozastavil nad tím, že je to „švindl na principu“..., že rovnice $m \cdot a = M \cdot m / x^2$ **nutně vedou** k tomu, že hmota „m“ je – musí být – sestrojena-postavena ze samotného časoprostoru jeho křivením do vlnobalíčku : vesmír je dvouleličinový...; Pro postavení veškeré (!!!) baryonní hmoty (od vodíku až po DNA) postačí dva kvarky a jeden elektron. ! Aspoň máš tu snahu, jsou tu však ti, co mají jen „spektakulární“ **okázalý** kindy, a do vědy smysluplného nic.

je prostoročas. Rozložení hmoty je popsáno tenzorem energie-hybnosti $T_{\mu\nu}$, což je čtyřrozměrná obdoba tenzoru napětí známého z mechaniky kontinua nebo z teorie elektromagnetismu. Einstein proto hledal vztah mezi Riemannovým tenzorem popisujícím geometrii prostoročasu a mezi tenzorem energie-hybnosti. Einstein nakonec postuloval rovnice

$$R_{\mu\nu} - \frac{1}{2}R g_{\mu\nu} = -8\pi T_{\mu\nu}, \quad (17)$$

kde $R_{\mu\nu}$ je *Ricciho tenzor* a R *skalární křivost*. Obě veličiny vznikají postupným úžetím Riemannova tenzoru:

$$R_{\mu\nu} = R^{\alpha}_{\mu\alpha\nu}, \quad R = g^{\mu\nu} R_{\mu\nu}$$

Rovnice (17) se nazývají *Einsteinovy rovnice* gravitačního pole a patří k nejpozoruhodnějším vztahům ve fyzice. Dávají do souvisu geometrii prostoročasu a rozložení hmoty, ale zároveň představují pohybové rovnice hmoty. Z Einsteinových rovnic totiž plyne důležitý vztah

$$\nabla^{\mu} T_{\mu\nu} = 0, \quad (18)$$

vyjadřující zákon zachování čtyřhybnosti. Tato relace je mnohdy tak omezující, že z ní plynou pohybové rovnice. Například pro

.....

Tím dostáváme G_{ik} , čili tzv. **Einsteinův tenzor** ve tvaru

$$G_{ik} \equiv R_{ik} - \frac{1}{2}g_{ik} R = k \cdot T_{ik}. \quad (2.311)$$

Konstantu k snadno určíme z požadavku aby pro slabá pole přešly obecné rovnice v Newtonův gravitační zákon.